NN 51/2020 (25.4.2020.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-120/18-8 od 12. veljače 2020.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1040

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja VIPnet d.o.o., Z., sada A1 Hrvatska d.o.o., Z., koju zastupa opunomoćenik M. G., odvjetnik iz Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatskog Telekoma d.d. Z., u postupku ozakonjenja, na sjednici vijeća održanoj 12. veljače 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje dopunskog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/375, urbroj: 376-10-18-124 od 21. veljače 2018.

II. Ova presuda će se objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika naloženo je tužitelju da na trasi kabelske kanalizacije u Z., u roku od 60 dana od dana zaprimanja tog rješenja dostavi trgovačkom društvu Hrvatski Telekom d.d. tehničko rješenje i glavni projekt po kojem je izvedeno postavljanje kabela, situacijski prikaz trase kabela u dwg formatu na geodetski snimljenoj podlozi infrastrukturnog operatora, podatak o pričuvnoj dužini, kolika je i u kojem je kabelskom zdencu smještena, podatke o kabelskim spojnicama te u kojim zdencima su smješteni i ateste za ugrađeni materijal. Istim rješenjem određen je sadržaj ugovora kojim se uređuju međusobni odnosi u vezi pristupa i zajedničkog korištenja kabelske kanalizacije za trase kabelske kanalizacije u Z., između Hrvatskog Telekoma d.d. i tužitelja.

Protiv ovog rješenja tužitelj je izjavio žalbu zbog povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Povrede pravila postupka tužitelj nalazi u okolnosti što je Hrvatski Telekom podnio zahtjev za donošenje dopunskog rješenja koje u stvari predstavlja žalbu na rješenje tuženika od 20. rujna 2017., kojim je u potpunosti regulirano zajedničko korištenje spornih trasa. Smatra da se radi o pravnom lijeku koji je u ovom slučaju nedopušten. Navodi da je donošenje dopunskog rješenja u stvari novo drugačije rješenje od rješenja donesenog 20. rujna 2017., čime za tužitelja formalno postoje dvije obveze na plaćanje jedne te iste naknade. Navodi da je pozivom na usmenu raspravu od 9. veljače 2018., pozvan u vezi zahtjeva HT d.d. za donošenje dopunskog rješenja, a umjesto tog zahtjeva raspravljalo se o opsegu tehničke dokumentacije koju tužitelj treba dostaviti HT-u. Ukazuje na proturječnost između izreke i obrazloženja rješenja koju nalazi u tome što je tuženik isključio primjenu Standardne ponude za postupke sređivanja postojećeg stanja i utvrdio da se taj postupak vodi sukladno odredbi članka 16. Pravilnika o pristupu, a u sam ugovor unio je klauzulu o općoj primjenjivosti Standardne ponude upravo na takav odnos. Poziva se na odredbe Pravilnika o načinu i uvjetima pristupa EKI te ističe da ove odredbe ne ovlašćuju tuženika na donošenje odluke o dokumentaciji koja se ima dostaviti u postupku ozakonjenja prema slobodnoj ocjeni te ističe da je tuženik pozvao na dostavu dokumentacije iz članka 11. Pravilnika koja se ne odnosi na postupak ozakonjenja već na postupak redovnog ugovaranja postavljanja novih kabela u EKI. Smatra da mu je tuženik odredio ispunjenje već ispunjenih, nemogućih i irelevantnih činidbi te smatra da tuženik nezakonito proširuje legalizaciju korištenja kabelske kanalizacije i na kabelske zdence. Poziva se na odredbu članka 30. stavka 7. Zakona o elektroničkim komunikacijama i odredbu članka 16. stavka 9. Pravilnika o načinu i uvjetima pristupa EKI prema kojima tuženik svojom odlukom određuje prava i obveze stranaka u postupku a ne fingiranje sklapanja »ugovora«. Smatra nezakonitom klauzulu o općenitoj primjedbi Standardne ponude HT d.d. na postupak sređivanja postojećeg stanja jer se odredbe Standardne ponude odnose na postupak ugovaranja novih ugovora o korištenju kabelske kanalizacije, a s tim u vezi poziva se i na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, broj Povr-5758/16 od 20. prosinca 2012. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji i poništi rješenje tuženika te naloži tužitelju da tuženiku naknadi trošak upravnog spora.